

Introduktion:

Seminar i København den 18. – 19. september 2006

TEMA: Intermodalitet og interoperabilitet

Med de to begreber, intermodalitet og interoperabilitet, ønsker vi at sætte fokus på anvendelsen af ITS som en mulighed for at forbedre samspillet mellem transportformerne. Som et af midlerne her til er en bedre udnyttelse af data og ITS-baserede services på tværs af det individuelle og det kollektive transportsystem. Den stigende trængsel på vejnettet gør det nødvendigt med en bedre udnyttelse af det samlede transportnet. For at dette kan realiseres kræver det nytænkning og en målrettet indsats for at få systemer fra den kollektive og den individuelle transport til at arbejde bedre sammen.

Flere steder gøres der forsøg på at gennemføre sammenhængende trafik- og rejseinformationssystemer, hvor trafikanter og rejsende har mulighed for at få overblik på webportaler og mobile enheder. Busprioritering i signalanlæg og realtidinformation på terminaler og ved stoppesteder er andre eksempler, som i større eller mindre grad giver mulighed for tværgående udnyttelse af systemer, f.eks. i relation til samkørselspladser.

Variable tavler med trafikinformation og adaptive signalsystemer vil få større udbredelse i de kommende år, og data fra disse systemer kan integreres til sammenhængende systemer. Hvilke erfaringer og succeshistorier har vi indtil nu med at udnytte data på tværs af systemerne, og hvilke teknologiske og andre barrierer skal overvindes?

Der er stigende krav om, at bevillinger til investeringer i ITS-løsninger skal være baserede på effektivvurderinger, der kan dokumentere forbedringer af f.eks. trafiksikkerhed, miljø og fremkommelighed. Som grundlag for en koordineret og sammenhængende indsats er der allerede udarbejdet, eller planer om udarbejdelse, af nationale ITS-handlingsplaner og måske også regionale eller lokale handlingsplaner. Hvordan forholder disse planer sig til intermodale virkemidler og interoperabilitet?